

House of the White Fathers

‘s Avonds reden Father Chinkanda en ik naar Nsipe, zo’n 70 kilometer zuidelijker, om in het Witte Patershuis aldaar te “overnachten”.

Nou ja....een slechtere nacht heb ik in jaren niet gehad. Eerstens moest ik wennen aan een ander dag/nacht ritme. Ten tweede was er geen muskietennet boven mijn eenpersoonsbed, met als gevolg dat een anti-insecten spuitbusje werd leeggelaten zonder effect, ten derde komt de zon vroeg op rond de evenaar en wordt het even na 5 uur ’s morgens al een beetje licht.

Onmiddellijk gaat elke haan, één per 100 m2, om beurten de opkomende ochtendzon luid kraaiend begroeten, ten vierde was ik natuurlijk veel te laat naar bed gegaan, maar zeker te laat gaan slapen na al die positieve opwinding.

En om de mooie vroege ochtend, met snel opkomende zon en warmte compleet te maken, gaan de paters allemaal om 06.30 uur ’s morgens naar de kerk om hun dagelijkse H.Mis op te dragen.

vrnl Riet Winkelman, een gast, Father Remigius Kasawa, Father George Messer, een gast.

Het patershuis, gebouwd ca. 1937 met houten vloeren en trappen, zingt als het ware om ca. 6 uur ’s morgens, door het belopen van de planken door die paters.

Als het een beetje luidruchtig door het hout was geweest had ik er mogelijk doorheen geslapen, maar tegen deze krakende symfonie van planken en verroeste spijkers was geen oordopje van welke luchtvaartmaatschappij dan ook bestand.

Dus maar vroeg uit de veren en ergens op de benedenverdieping onder de douche. Het koude water was een pleister op de wonde, want ik dreef ongeveer mijn bed uit van het inmiddels warme transpiratievocht.

Ik moest weer helemaal en echt acclimatiseren aan het wederom verrassende Malawi.